

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV KADENCJA**

Warszawa, dnia 13 kwietnia 2001 r.

Druk nr 619

**MARSZAŁEK SEJMU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

**Pani
Alicja GRZEŚKOWIAK
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Zgodnie z art. 121 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej mam zaszczyt przesłać Pani Marszałek do rozpatrzenia przez Senat uchwaloną przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej na 106. posiedzeniu w dniu 11 kwietnia 2001 r. ustawę o regulacji rynku cukru.

Z poważaniem

(-) Maciej Płażyński

USTAWA
z dnia 11 kwietnia 2001 r.

o regulacji rynku cukru

Rozdział I
Przepisy ogólne

Art. 1.

Ustawa określa zasady regulacji rynku buraków cukrowych i cukru, obejmujące produkcję i obrót następującymi produktami:

- 1) burakami cukrowymi,
- 2) cukrem buraczanym, cukrem trzcinowym w każdej formie, w tym cukrem inwertowanym,
- 3) izoglukozą,
- 4) syropem inulinowym,
- 5) melasą,
- 6) cukrem i syropem klonowym,
- 7) sztucznym miodem mieszanym lub niemieszanym z miodem naturalnym,
- 8) karmelem,
- 9) cukrami smakowymi i barwionymi,
- 10) wysłodkami i innymi odpadami z produkcji cukru,
- 11) smakowymi lub barwionymi syropami z cukru, izoglukozy i inuliny,
- 12) innymi cukrami i syropami.

Art. 2.

Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) cukry białe - cukry bez dodatków smakowych lub barwników, zawierające w stanie suchym co najmniej 99,5% sacharozy oznaczonej metodą polarymetryczną,
- 2) cukry surowe - cukry bez dodatków smakowych lub barwników, zawierające w stanie suchym mniej niż 99,5% sacharozy oznaczonej metodą polarymetryczną,
- 3) producent cukru - przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. - Prawo działalności gospodarczej (Dz.U. Nr 101, poz. 1178 oraz z 2000 r. Nr 86,

- poz. 958 i Nr 114, poz. 1193) będącego posiadaczem środków produkcji umożliwiających wytworzenie cukru buraczanego lub posiadaczem większościowego pakietu akcji spółki posiadającej takie środki produkcji,
- 4) producent izoglukozy - przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy, o której mowa w pkt 3, będącego posiadaczem środków produkcji umożliwiających wytworzenie izoglukozy lub posiadaczem większościowego pakietu akcji spółki posiadającej takie środki produkcji,
 - 5) producent syropu inulinowego - przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy, o której mowa w pkt 3, będącego posiadaczem środków produkcji umożliwiających wytworzenie syropu inulinowego lub posiadaczem większościowego pakietu akcji spółki posiadającej takie środki produkcji,
 - 6) plantator buraków cukrowych - posiadacza gruntu rolnego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, który uprawia buraki cukrowe na podstawie umowy kontraktacji zawieranej z producentem cukru,
 - 7) rok rozliczeniowy - okres od 1 października do 30 września roku następnego, na który dokonuje się bilansu produkcji, krajowego zużycia, zapasów, eksportu i importu cukru oraz ustala się ceny, opłaty, dopłaty, kwoty i limity,
 - 8) kwota A - maksymalną ilość cukru, jaka może być wyprodukowana i przeznaczona na zaopatrzenie rynku krajowego w okresie roku rozliczeniowego,
 - 9) kwota B - maksymalną ilość cukru, jaka może być wyprodukowana i przeznaczona:
 - a) na eksport, w okresie od dnia 1 stycznia roku rozliczeniowego do dnia 31 grudnia następnego roku rozliczeniowego, do której można zastosować dopłaty, o których mowa w art. 16 ust. 1,
 - b) na uzupełnienie zużycia cukru w kraju w okresie roku rozliczeniowego,
 - 10) limit A i limit B - określoną dla każdego producenta cukru maksymalną wielkość rocznej produkcji cukru buraczanego, wynikającą z podziału krajowej kwoty A i krajowej kwoty B,
 - 11) cukier A i cukier B - cukier buraczany wyprodukowany przez producenta cukru odpowiednio w ramach limitu A i limitu B,
 - 12) cukier C - cukier buraczany wyprodukowany przez producenta cukru ponad przyznane limity A i B, który powinien zostać wyeksportowany w trakcie roku kalendarzowego następującego po danej kampanii cukrowej,
 - 13) buraki A i buraki B - buraki cukrowe dostarczone przez plantatora w ilości wynikającej z umowy kontraktacji zawartej pomiędzy nim a producentem cukru i przetworzone odpowiednio na cukier A i cukier B,
 - 14) izoglukoza - produkt uzyskany z glukozy lub jej polimerów o zawartości wagowo co najmniej 10% fruktozy w suchej masie,

- 15) syrop inulinowy - bezpośredni produkt otrzymany przez hydrolizę inuliny lub oligofruktozy, zawierający wagowo w suchej masie co najmniej 10% fruktozy w postaci wolnej lub sacharozy,
- 16) opłata cukrowa - opłata od wartości sprzedaży cukru na zaopatrzenie rynku krajowego, pobierana przez producentów cukru, izoglukozy i syropu inulinowego posiadających przyznane limity produkcyjne, służąca pokryciu kosztów dopłat do cukru B wyeksportowanego bezpośrednio lub pośrednio w wyrobach zawierających co najmniej 5% cukru w suchej masie,
- 17) cukier zużyty na cele niespożywcze - cukier zużyty na cele inne niż spożywcze,
- 18) cena interwencyjna - cena minimalna cukru powiększona o opłatę cukrową i podatek VAT,
- 19) cukier inwertowany - cukier poddany działaniu hydrolizy enzymatycznej lub kwasowej,
- 20) prawo kontraktacji - uprawnienia przyznane plantatorom buraków cukrowych przez producenta cukru, odzwierciedlające przyznane limity produkcyjne A i B.

Rozdział II

Komisja Porozumiewawcza do Spraw Cukru

Art. 3.

1. Tworzy się Komisję Porozumiewawczą do Spraw Cukru, zwaną dalej „Komisją Porozumiewawczą”.
2. Prezes Rady Ministrów powołuje i odwołuje członków Komisji Porozumiewawczej.
3. Komisja Porozumiewawcza składa się z 12 członków, w tym:
 - 1) 6 przedstawicieli plantatorów buraków cukrowych,
 - 2) 6 przedstawicieli producentów cukru- zgłoszonych, na podstawie wniosków, przez związki zawodowe rolników i społeczno-zawodowe organizacje rolników oraz reprezentantów producentów cukru zrzeszających odpowiednio największe liczby plantatorów i producentów cukru.
4. Kadencja Komisji Porozumiewawczej trwa 4 lata.
5. Członek Komisji Porozumiewawczej może być odwołany na wniosek organizacji, której jest reprezentantem.
6. Komisja Porozumiewawcza działa na podstawie regulaminu nadanego przez Prezesa Rady Ministrów, w drodze rozporządzenia.
7. Regulamin określi w szczególności tryb powoływania i odwoływania członków Komisji Porozumiewawczej, częstotliwość posiedzeń, sposób podejmowania uchwał, a także zasady podziału kosztów działania tej Komisji.
8. Do zadań Komisji Porozumiewawczej należy:

- 1) ustalanie, w trybie przewidzianym przez regulamin, szczegółowych zasad współpracy między producentami cukru i plantatorami buraków cukrowych, które przyjmują formę Porozumienia Branżowego,
 - 2) reprezentowanie interesów plantatorów i producentów cukru wobec ministra właściwego do spraw rynków rolnych, Prezesa Agencji Rynku Rolnego i innych organów administracji publicznej, a w szczególności opiniowanie:
 - a) propozycji ceny interwencyjnej cukru, ceny podstawowej buraków cukrowych oraz cen minimalnych buraków cukrowych,
 - b) sprawozdań Prezesa Agencji Rynku Rolnego dotyczących kosztów dopłat do eksportu,
 - c) decyzji o podziale limitów, o której mowa w art. 7 ust. 6,
 - d) wysokości opłat cukrowych,
 - 3) określenie trybu powoływania i zakresu działania komisji mieszanej działającej przy producencie cukru dysponującym limitem cukru przyznanym na podstawie art. 5 ust. 1,
 - 4) kontrola przestrzegania ustaleń zawartych w Porozumieniu Branżowym.
9. Porozumienie Branżowe określa w szczególności:
- 1) sposób ustalania wielkości produkcji buraków cukrowych dla poszczególnych plantatorów, wynikających z przyznanym producentom cukru limitów produkcji - limitu A i limitu B,
 - 2) bazę dostawy i jakość standardową buraków cukrowych,
 - 3) warunki produkcji i organizacji dostaw buraków cukrowych,
 - 4) warunki odbioru buraków cukrowych i zapłaty za nie.
10. Treść Porozumienia Branżowego może być zmieniana na podstawie protokołów dodatkowych do Porozumienia Branżowego.
11. Jeżeli Komisja Porozumiewawcza nie uzgodni Porozumienia Branżowego w terminie do 6 miesięcy przed dniem rozpoczęciem roku rozliczeniowego, Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zasady współpracy między producentami cukru a plantatorami buraków cukrowych na ten rok, z uwzględnieniem przepisów zawartych w ust. 9.
12. Postanowienia Porozumienia Branżowego albo postanowienia rozporządzenia, o którym mowa w ust. 11, stanowią integralną część umów kontraktacji buraków cukrowych zawieranych pomiędzy producentami cukru i plantatorami buraków cukrowych.
13. Koszty działania Komisji Porozumiewawczej pokrywają w równych częściach producenci cukru i plantatorzy buraków cukrowych na zasadach określonych w regulaminie.

Rozdział III

Kwoty i limity produkcji cukru, izoglukozy i syropu inulinowego

Art. 4.

1. Wielkość krajowej produkcji cukru, izoglukozy i syropu inulinowego na dany rok określana jest poprzez ustalenie kwoty A i kwoty B produkcji cukru oraz łącznej produkcji izoglukozy i syropu inulinowego.
2. Łączną kwotę produkcji izoglukozy i syropu inulinowego stanowi 1,08% kwoty A i kwoty B produkcji cukru.
3. Kwoty, o których mowa w ust. 1, oraz maksymalną ilość cukru, która może zostać wprowadzona na rynek krajowy w ciągu kwartału, w drodze rozporządzenia, określa minister właściwy do spraw rynków rolnych, po uzgodnieniu z Komisją Porozumiewawczą i zasięgnięciu opinii Prezesa Agencji Rynku Rolnego.
4. Kwoty, o których mowa w ust. 1, oraz maksymalną ilość cukru, która może zostać wprowadzona na rynek krajowy w ciągu kwartału, należy określić przed dniem 1 sierpnia roku poprzedzającego rok, w którym określone kwoty będą obowiązywać.

Art. 5.

1. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w drodze decyzji, ustala producentom cukru limity określające maksymalne ilości cukru jakie mogą być wyprodukowane odpowiednio w ramach kwoty A i kwoty B.
2. Limity, o których mowa w ust. 1, należy ustalić do dnia 1 sierpnia roku poprzedzającego rok, w którym limity te będą obowiązywać.
3. Limity, o których mowa w ust. 1, ustalane są na wniosek producentów cukru w ramach kwot A i B, z tym że limity te ustala się na podstawie stałego wskaźnika procentowego wyrażającego udział limitów w kwotach A i B przyznanych producentom na kampanię 2001/2002 w kwotach A i B ustalonych przez Radę Ministrów.
4. Producent cukru, któremu przyznano limit A i B, jest obowiązany złożyć, w okresie 1 miesiąca po zakończeniu każdego roku rozliczeniowego, do Agencji Rynku Rolnego sprawozdanie z produkcji i obrotu cukrem buraczanym.
5. Producenci cukru wprowadzający na rynek krajowy cukier ponad przyznany limit A i B są obowiązani do wnoszenia opłat w wysokości 100% wartości cukru sprzedanego ponad ten limit, liczonej po cenie realizacji, ale nie niższej niż cena interwencyjna.
6. Opłaty, o których mowa w ust. 5, stanowiące dochód przeznaczony na dopłaty eksportowe, wpłacane są na rachunek Agencji Rynku Rolnego, bez wezwania, w terminie 14 dni od daty wprowadzenia cukru do obrotu.
7. Przeniesienie własności cukru A, cukru B i cukru C nie zmienia jego pierwotnego zakwalifikowania i wymaga złożenia przez producenta cukru oświadczenia, że jest to cukier wyprodukowany w ramach przyznanych limitów lub nadwyżki ponad limit A i B. Oświadczenia składane na drukach ścisłego zachowania stanowią załącznik do umowy o przeniesieniu własności cukru.
8. Przeniesienie własności cukru bez oświadczeń, o których mowa w ust. 7, powoduje obowiązek wniesienia opłaty w wysokości 100% wartości sprzedaży liczonej po cenie

realizacji, ale nie niższej niż cena interwencyjna, na rachunek Agencji Rynku Rolnego; opłaty te stanowią środki przeznaczone na dopłaty eksportowe.

9. Producent cukru jest obowiązany udostępnić rejestr oświadczeń, o których mowa w ust. 7, na żądanie urzędu kontroli skarbowej, Najwyższej Izby Kontroli, Prezesa Agencji Rynku Rolnego lub instytucji kontrolnej wskazanej przez Prezesa Agencji Rynku Rolnego.
10. Wzory oraz terminy składania wniosków i sprawozdań, o których mowa w ust. 3 i 4 określi, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw rynków rolnych.

Art. 6.

1. Wprowadza się zakaz sprzedaży na rynek krajowy cukru C oraz izoglukozy i syropu inulinowego wyprodukowanych ponad przyznane limity produkcyjne. Cukier C oraz izoglukozę i syrop inulinowy wyprodukowane ponad przyznane limity produkcyjne mogą być przeznaczone wyłącznie na eksport bez zastosowania dopłat.
2. Cukier C oraz izoglukozę i syrop inulinowy wyprodukowane ponad przyznane limity produkcyjne powinny zostać wyeksportowane do dnia 31 grudnia roku kalendarzowego następującego po danej kampanii cukrowej.
3. Producent cukru, izoglukozy lub syropu inulinowego, który nie wyeksportował wyprodukowanego cukru C oraz izoglukozy lub syropu inulinowego wyprodukowanych ponad przyznane limity produkcyjne w terminie określonym w ust. 2, obowiązany jest do wnoszenia opłat sankcyjnych. Opłaty te wynoszą 100% wartości niewyeksportowanego cukru, izoglukozy lub syropu inulinowego, licząc według ceny interwencyjnej cukru białego, obowiązującej w danym roku rozliczeniowym, przy zastosowaniu współczynnika 1,9 dla izoglukozy i syropu inulinowego w przeliczeniu na ekwiwalent cukru.

Art. 7.

1. Producent cukru, który otrzymał limity A i B jest obowiązany zawrzeć z plantatorami buraków cukrowych umowy kontraktacji zapewniające wyprodukowanie cukru w wysokości przyznaczonych mu limitów.
2. Umowy kontraktacji, o których mowa w ust. 1, określają szczegółowe warunki uprawy i dostaw buraków cukrowych. Umowy te powinny uwzględniać zasady określone w Porozumieniu Branżowym.
3. Plantator buraków cukrowych może zbywać wynikające z umowy kontraktacji prawo do dostaw buraków cukrowych w całości lub w części innemu plantatorowi buraków cukrowych jedynie za zgodą producenta cukru, który udzielił mu prawa kontraktacji.
4. Producent cukru, który nie zawarł umów kontraktacji na dostawę buraków cukrowych w ilości odpowiadającej przyznanym limitom jest obowiązany do dokonania zapłaty za wszystkie buraki przerobione na cukier do wysokości przyznaczonych mu limitów w wysokości ceny zakontraktowanej za buraki A.
5. Producent cukru, który przeniósł na poczet przyszłego roku rozliczeniowego część cukru C, jest obowiązany wnieść przedpłatę za tę samą ilość buraków C po cenie minimalnej na buraki A z tego samego roku rozliczeniowego.
6. W przypadku niewykonania przez producenta cukru w danym roku rozliczeniowym kontraktacji buraków cukrowych w zakresie przyznawanych limitów A i B, minister właściwy do spraw rynków rolnych, na wniosek Prezesa Agencji Rynku Rolnego i za zgodą

Komisji Porozumiewawczej, może wydać decyzję o przeniesieniu niewykorzystanego limitu produkcji cukru na rzecz wszystkich innych producentów cukru.

Art. 8.

Producenci cukru mogą zbywać prawa do przyznaných limitów w całości lub w części innym producentom cukru. Nabywca i zbywca limitu lub części limitu, pod rygorem nieważności umowy zbycia limitu, są obowiązani zawiadomić o zawartej umowie, w ciągu 14 dni od dnia jej zawarcia, ministra właściwego do spraw rynków rolnych, Prezesa Agencji Rynku Rolnego oraz Komisję Porozumiewawczą.

Art. 9.

1. W przypadku połączenia się producentów cukru, producentowi cukru powstałemu w wyniku połączenia, przysługują limity A i B przyznane łączącym się producentom cukru.
2. W przypadku zbycia przedsiębiorstwa producenta cukru przyznane limity A i B przechodzą na nabywcę.

Art. 10.

Minister właściwy do spraw rynków rolnych, na wniosek producenta cukru, przed zakończeniem roku rozliczeniowego może przenieść w ciężar limitu A i B, przyznanego na następny rok rozliczeniowy, część produkcji cukru C w ilości nieprzekraczającej 20% przyznanego mu limitu A; decyzja o przeniesieniu jest decyzją ostateczną.

Art. 11.

1. Izoglukozę i syrop inulinowy wytwarza się wyłącznie z surowca pochodzenia krajowego.
2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w drodze decyzji, ustala producentom izoglukozy i syropu inulinowego na dany rok rozliczeniowy w terminie do dnia 1 sierpnia roku poprzedzającego dany rok rozliczeniowy limity produkcji określające maksymalne ilości izoglukozy i syropu inulinowego, jakie mogą być przez nich wyprodukowane w ramach kwoty, o której mowa w art. 4 ust. 1.
3. Ustalenie limitów produkcji izoglukozy i syropu inulinowego następuje na wniosek producenta izoglukozy i syropu inulinowego poprzez dokonanie podziału kwoty, o której mowa w art. 4 ust. 1, proporcjonalnie do ilości sprzedaży na rynku krajowym izoglukozy i syropu inulinowego przez poszczególnych producentów izoglukozy i syropu inulinowego.
4. Producenci izoglukozy i producenci syropu inulinowego, którym przyznano limity produkcji izoglukozy i syropu inulinowego są obowiązani złożyć do Agencji Rynku Rolnego, w okresie 1 miesiąca po zakończeniu każdego roku rozliczeniowego, sprawozdanie z wykorzystania przyznanego limitu i obrotów izoglukożą i syropem inulinowym.
5. Producenci izoglukozy i producenci syropu inulinowego wprowadzający na rynek krajowy izoglukozę i syrop inulinowy ponad przyznany limit są zobowiązani do wnoszenia opłat w wysokości 100% wartości izoglukozy lub syropu inulinowego sprzedanych ponad ten limit, liczonej według ceny realizacji, nie niższej niż cena interwencyjna cukru pomnożona przez współczynnik 1,9.

6. Opłaty, o których mowa w ust. 5, stanowią dochód Agencji Rynku Rolnego przeznaczony na dopłaty do eksportu cukru. Opłaty wpłacane są na rachunek Agencji Rynku Rolnego, bez wezwania, w terminie 30 dni od daty wprowadzenia do obrotu produktów, o których mowa w ust. 5.
7. Producenci izoglukozy i syropu inulinowego mogą zbywać prawa do przyznaných limitów, o których mowa w ust. 2, powiadamiając o tym niezwłocznie ministra właściwego do spraw rynków rolnych oraz Prezesa Agencji Rynku Rolnego, pod rygorem nieważności umowy.
8. Przeniesienie własności izoglukozy i syropu inulinowego wymaga złożenia przez producentów izoglukozy i syropu inulinowego oświadczeń, że są to izoglucoza i syrop inulinowy wyprodukowane w ramach przyznanego limitu.
9. Przeniesienie własności izoglukozy i syropu inulinowego bez oświadczeń, o których mowa w ust. 8, powoduje obowiązek wniesienia opłaty w wysokości 100% wartości sprzedaży liczonej według ceny realizacji, nie niższej niż cena interwencyjna cukru pomnożona przez współczynnik 1,9.
10. Producent izoglukozy i syropu inulinowego jest obowiązany udostępnić rejestr oświadczeń, o których mowa w ust. 8, na żądanie urzędu kontroli skarbowej, Najwyższej Izby Kontroli, Prezesa Agencji Rynku Rolnego lub instytucji kontrolnej wskazanej przez Prezesa Agencji Rynku Rolnego.
11. Wzory oraz terminy składania wniosków i sprawozdań, o których mowa w ust. 3 i 4, określi, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw rynków rolnych.

Rozdział IV

Ceny, opłaty i dopłaty

Art. 12.

Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, na wniosek ministra właściwego do spraw rynków rolnych, po zasięgnięciu opinii Prezesa Agencji Rynku Rolnego oraz Komisji Porozumiewawczej w terminie do 1 sierpnia roku poprzedzającego każdy rok rozliczeniowy, ustala cenę minimalną cukru białego netto bez podatku VAT, nie pakowanego o jakości standardowej zgodnej z Polską Normą, na bazie loco magazyn producenta cukru oraz opłatę cukrową.

Art. 13.

1. Producent cukru do dnia 30 września roku poprzedzającego każdy rok rozliczeniowy, po negocjacjach z przedstawicielami regionalnych związków plantatorów buraka cukrowego, deklaruje minimalną cenę na buraki A i buraki B w oparciu o przyznane limity produkcyjne A i B.
2. Uzgodniona minimalna cena buraków uwzględnia aktualną minimalną cenę cukru, marżę producenta pokrywającą wszystkie koszty produkcji i administracji oraz finansowania zainwestowanych środków, niezbędnych dalszych inwestycji, a także koszty składowania cukru.
3. Minimalna cena buraków może też być ceną średnią, a także ceną indywidualną odpowiednio na buraki A i buraki B.

4. Warunki płatności, upusty oraz inne preferencje są ustalane w drodze negocjacji pomiędzy producentem cukru a przedstawicielami regionalnych związków plantatorów buraka cukrowego.

Art. 14.

1. Cukier A i cukier B nie może być wprowadzony na rynek krajowy po cenie niższej niż cena interwencyjna.
2. Podmioty, które wprowadzają cukier na rynek krajowy po cenach niższych od ceny interwencyjnej są obowiązane do wnoszenia opłaty w wysokości 100% wartości sprzedanego cukru liczonej według ceny nie niższej od ceny interwencyjnej.
3. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do sprzedaży cukru na rynku krajowym dokonywanej przez Agencję Rynku Rolnego.
4. Opłaty, o których mowa w ust. 2, stanowią dochód Agencji Rynku Rolnego przeznaczony na dopłaty do eksportu cukru B i dokonywane są bez wezwania w terminie 30 dni od daty wprowadzenia cukru do obrotu.

Art. 15.

1. Agencja Rynku Rolnego jest obowiązana do kupowania cukru A i cukru B od producentów cukru po cenie nie niższej od ceny interwencyjnej.
2. W przypadku, gdy producenci cukru eksportują cukier B bezpośrednio, otrzymują od Agencji Rynku Rolnego dopłatę eksportową w wysokości różnicy pomiędzy ceną interwencyjną a ceną eksportową, jaką Agencja Rynku Rolnego otrzymałaby na rynku światowym.
3. Agencja Rynku Rolnego obowiązana jest do zakupu nadwyżek cukru A pod koniec roku rozliczeniowego w celu odbudowy swych zapasów strategicznych. W porozumieniu z Komisją Porozumiewawczą Prezes Agencji Rynku Rolnego przedstawia ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych propozycje zmian do przyszłych kwot A i B.
4. Agencja Rynku Rolnego może, z zastrzeżeniem ust. 5, sprzedać nadwyżki zapasów strategicznych cukru krajowym producentom cukru po cenie nie niższej od ceny interwencyjnej.
5. Agencja Rynku Rolnego, za zgodą ministra właściwego do spraw rynków rolnych, może sprzedać cukier z zapasów strategicznych za cenę niższą od ceny interwencyjnej jedynie z przeznaczeniem na paszę dla zwierząt lub cele charytatywne.

Art. 16.

1. Producenci cukru oraz przetwórcy cukru na cele niespożywcze mogą uzyskać dopłaty do eksportu cukru B i do przerobu cukru na cele niespożywcze.
2. Całkowita wartość dopłat, o których mowa w ust. 1, jest pokrywana z opłat, o których mowa w art. 17 ust. 1, przekazywanych do Agencji Rynku Rolnego.
3. Przed zakończeniem roku rozliczeniowego Prezes Agencji Rynku Rolnego określa w porozumieniu z Komisją Porozumiewawczą:
 - 1) przewidywaną ilość cukru, izoglukozy oraz syropu inulinowego, wyprodukowanych w danym roku rozliczeniowym,

- 2) przewidywaną ilość cukru, izoglukozy i syropu inulinowego, wprowadzonych na rynek krajowy w danym roku rozliczeniowym,
 - 3) przewidywaną ilość cukru przetworzonego na cele niespożywcze,
 - 4) nadwyżkę cukru, izoglukozy oraz syropu inulinowego, która może być wyeksportowana,
 - 5) wysokość dopłat do przewidywanego eksportu 1 tony cukru B w odniesieniu do danego roku rozliczeniowego,
 - 6) wysokość dopłat do przewidywanego przerobu 1 tony cukru na cele niespożywcze,
 - 7) całkowitą wysokość dopłat do eksportu cukru B i dopłat do przerobu cukru na cele niespożywcze.
4. Dopłata do eksportu, o której mowa w ust. 3 pkt 5, przysługuje producentowi cukru.

Art. 17.

1. Podmioty nabywające cukier, izoglukozę i syrop inulinowy od producentów na zaopatrzenie rynku krajowego są obowiązane do wnoszenia opłat cukrowych.
2. Opłaty, o których mowa w ust. 1, pobierane przez producentów są przekazywane w terminie 7 dni od dnia pobrania na wydzielony rachunek Agencji Rynku Rolnego.
3. W razie nie przekazania opłaty w terminie, o którym mowa w ust. 2, Agencja Rynku Rolnego ściąga je na zasadach i w trybie określonych w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Za każdy dzień zwłoki w przekazaniu opłaty naliczane są odsetki ustawowe na zasadach określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. Nr 137, poz. 926 i Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062, z 2000 r. Nr 94, poz. 1037, Nr 116, poz. 1216, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1315 oraz z 2001 r. Nr 16, poz. 166).
4. Środki pochodzące z opłat, o których mowa w ust. 1, przeznacza się wyłącznie na dopłaty, o których mowa w art. 16 ust. 1.
5. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw rynków rolnych, po zasięgnięciu opinii Prezesa Agencji Rynku Rolnego i Komisji Porozumiewawczej, określa corocznie, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat, o których mowa w ust. 1, oraz zasady stosowania dopłat do eksportu na poziomie rekompensującym różnicę pomiędzy ceną interwencyjną a ceną cukru białego na rynkach światowych z uwzględnieniem jej wahań.

Rozdział V

Obrót z zagranicą

Art. 18.

1. Obrót z zagranicą produktami wymienionymi w art. 1 wymaga uzyskania pozwolenia na przywóz tych towarów na polski obszar celny lub ich wywóz z polskiego obszaru celnego, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych może określić, w drodze rozporządzenia, minimalne ilości produktów wymienionych w art. 1, którymi obrót z zagranicą nie wymaga uzyskania zezwolenia.
3. Rada Ministrów ustala cło na importowany cukier na poziomie, który gwarantuje utrzymanie krajowych cen na pakowany cukier, na poziomie wyższym od ceny interwencyjnej.
4. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w drodze decyzji, wydaje i odmawia wydania zezwolenia oraz cofa wydane zezwolenia.
5. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określa, w drodze rozporządzenia:
 - 1) wzory wniosków stosowane w postępowaniu o wydanie zezwoleń, o których mowa w ust. 1, wraz z listą dokumentów i niezbędnych informacji, które muszą być załączone do wniosku,
 - 2) wzory zezwoleń,
 - 3) sposób i tryb ewidencjonowania wydawanych zezwoleń,
 - 4) wzór sprawozdania i tryb składania sprawozdań z wykorzystania zezwolenia.

Rozdział VI

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 19.

W ustawie z dnia 26 sierpnia 1994 r. o regulacji rynku cukru i przekształceniach własnościowych w przemyśle cukrowniczym (Dz.U. Nr 98, poz. 473, z 1996 r. Nr 152, poz. 724 oraz z 1997 r. Nr 121, poz. 770) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w tytule ustawy skreśla się wyrazy „regulacji rynku cukru i”;
- 2) skreśla się art. 1, art. 1a pkt 1, 2, 5 i 6, art. 2-4a, art. 10 i art. 13;
- 3) w art. 1a w pkt 3:
 - a) w lit. a) po wyrazach „poz. 561),” dodaje się wyrazy „oraz ich następców prawnych,”
 - b) w lit. b) po wyrazach „poz. 110),” dodaje się wyrazy „oraz ich następców prawnych,”
- 4) skreśla się art. 5.

Rozdział VII

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 20.

1. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa przeprowadzi połączenie Spółek Cukrowych utworzonych na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 19, których akcje nie zostały zbyte w procesie prywatyzacyjnym do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy i utworzy z nich, na podstawie art. 492 § 1 pkt 2 Kodeksu spółek handlowych, Krajową Spółkę Cukrową.
2. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa po utworzeniu Krajowej Spółki Cukrowej wniesie na podwyższenie kapitału akcyjnego spółki akcje Spółek Cukrowych oraz cukrowni będące w posiadaniu Skarbu Państwa. W tym zakresie nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (Dz.U. Nr 118, poz. 561 i Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 32, poz. 184, Nr 98, poz. 603, Nr 106, poz. 673, Nr 121, poz. 770, Nr 137, poz. 926 i Nr 141, poz. 945, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 40, poz. 400 i Nr 101, poz. 1178 oraz z 2000 r. Nr 15, poz. 180, Nr 26, poz. 306, Nr 31, poz. 383, Nr 60, poz. 703, Nr 84, poz. 948 i Nr 122, poz. 1315).
3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, program prywatyzacji Krajowej Spółki Cukrowej oraz tryb zbywania akcji w taki sposób, aby oferty zbycia wszystkich akcji Krajowej Spółki Cukrowej były skierowane, w trybie publicznego przetargu ograniczonego, wyłącznie do plantatorów buraków cukrowych, pracowników przemysłu cukrowniczego, spółdzielni lub spółek utworzonych wyłącznie przez pracowników przemysłu cukrowniczego lub plantatorów buraków cukrowych.
4. Plantatorzy buraków cukrowych i pracownicy przemysłu cukrowniczego w miejsce uprawnień do nieodpłatnego nabycia akcji uzyskanych na podstawie art. 8 ustawy, o której mowa w art. 19, nabywają odpowiednio prawo do nieodpłatnego nabycia akcji Krajowej Spółki Cukrowej w trybie określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 3.
5. Akcje nabyte w trybie określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 3 mogą być zbywane wyłącznie innym plantatorom buraków cukrowych, pracownikom przemysłu cukrowniczego, spółdzielni lub spółek utworzonych wyłącznie przez pracowników przemysłu cukrowniczego lub plantatorów buraków cukrowych, albo mogą być nabyte przez Krajową Spółkę Cukrową w celu umorzenia.

Art. 21.

1. Pierwszym rokiem rozliczeniowym w rozumieniu ustawy jest okres od dnia 1 października 2002 r. do dnia 30 września 2003 r.
2. Akty wykonawcze dotyczące pierwszego roku rozliczeniowego, o których mowa w art. 4 ust. 3 i art. 12, zostaną wydane do dnia 15 października 2001 r.
3. Decyzje dotyczące ustalenia limitów produkcji na pierwszy rok rozliczeniowy, o których mowa w art. 5 ust. 1 i art. 11 ust. 2, zostaną wydane do dnia 30 listopada 2001 r.

Art. 22.

1. Do dnia 31 marca 2002 r. Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa dokona rozliczenia środków uzyskanych z tytułu opłat pobieranych w 2001 r. na podstawie art. 5 ustawy, o której mowa w art. 19.
2. Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa przekaze na rachunek Agencji Rynku Rolnego, o którym mowa w art. 17 ust. 2, środki niewykorzystane w 2001 r. na dopłaty do eksportu cukru w ramach kwoty B.

Art. 23.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 17 i 22, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r.,
- 2) art. 19 pkt 1-3, które wchodzi w życie z dniem 1 października 2002 r. i art. 19 pkt 4, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r.

Tłoczono z polecenia Marszałka Senatu
